

**Conradi Oigenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

XXV. Principibus non suffragatur consuetudo sine privilegio Apostolico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

32 *De primariis Precibus Imperialibus*
ab Apostolica Sede indultum habuisse;
& idcirco de jure id sibi licere asseruisse:
quod posset facile probari ex provisioni-
bus factis ab Ordinariis, quarum nulla
reperitur, & nulla à Goldasto, qui an-
tiquiora diplomata diligenter refert, ad-
ducitur; cum tamen si Imperatores om-
nes successores Rudolphi, & Wences-
lai Preces primarias expedivissent, &
Episcopi paruisserent, innumera prorsus
essent exempla, & eorum magna copia
haberetur.

XXV. Porrò statutum est in jure sine privi-
Principibus legio Apostolico laicis Principibus non
non suffraga- suffragari consuetudinem, aut præscri-
tur consuetu- ptionem etiam immemorabilem, ad ef-
do sine privi- fectum acquirendi jus eligendi, vel no-
legio Aposto- minandi ad Beneficia Ecclesiastica; ex hac
lico. enim consuetudine induci ad summum
potest simplex conniventia, seu patientia
Papæ, quæ nusquam inducit dispensa-
tionem in his, quibus Oecumenica Con-
cilia, & facri Canones notabiliter adver-
santur, ut cavetur in cap. *Cum jamdu-*
dum, ubi glos. verb. *Per patientiam*, de
Præbend. Ut enim Summi Pontifices
auferant hujusmodi abusus, coguntur
semper, non sine periculo populorum,
censuris uti, ideoque frequenter dissimu-
lant, quanquam daimnent facta Princi-
pum

pum sæcularium Ordini Ecclesiastico injuriosa : quamobrem communis Canonistarum est opinio ex hac conniventia , & patientia nullum prorsus quæri jus Principibus , & Regibus , neque ullam prætendi posse justam excusationem eorumdem , neque sic electos , vel provisos de Præbendis , Ecclesiæ fructus suos facere , & gravis peccati notam incurrire , sive consuetudo sit centenaria , sive immemorabilis , ut notant Canonistæ in cap. 2. de Præbend. in 6. , ubi præ cæteris Joannes Andr. ex num. 5. ad fin. , Ancharan. sub num. 1. vers. Quinto querit , Gemin. sub num. 12. vers. Nec obstat si dicatur , & ibi latissime Joannes Monach. num. 5. , & fusius Prob. ex num. 5. ad 11. Præpos. in can. Imperium , vers. Sed an præscriptione , cum seq. distinct. 10. , ubi graviter invehit tam in Principes nominantes , & eligentes , quam in collatarios. Card. Zabarella conf. 57. vers. Et si dicatur , & num. 3. , Surd. conf. 301. num. 59. , Silv. de benef. par. 2. quæst. 23. sub num. 16. vers. Et isto casu non habet locum , & plene Lother. de benefic. lib. 1. quæst. 6. num. 39. & sequentibus , ubi num. 47. & seq. probat primarias Preces Imperiales sine Papæ indulto , quo Prælati Ecclesiastici recipiant

C

34 *De primariis Precibus Imperialibus*
Precistam mandato Papæ, nullius prorsus esse momenti, cùm Imperator non conferat, aut conferre valeat, neque Ordinarii recipere queant Precistas intuitu Precum Imperialium, & sic potestatis sacerdotalis imperio; sed tantummodo vigore mandati Papæ id jus Imperatori concedentis.

XXVI. Sed placeat pro hujuscemodi consue-
Origo abusus tūdinis, seu potius notabilis abusus dilu-
in Precibus cipatione, tempora, & circumstantias
ponderare. Preces Imperiales nituntur
consuetudini, & exemplo prædecessorum;
videamus itaque quid prædecessores Imperatores fecerint, & in quibus circumstantiis hæc consuetudo inventa sit. Jam
diximus hunc abusum irrepsisse ea ætate,
qua Imperatores contra fas manus injecerant in Ecclesiæ, & Ecclesiasticos titulos; in qua occupatione, ut se se tuerentur, Ecclesiasticos Germaniæ sollicitaverant contra potestatem Romanorum Pontificum, & contra reservationes, & Regulas Cancellariæ, quibus ii quasdam Beneficiorum species sibi reservavabant, nec non contra expectativas, mandata de providendo, reservationes mentales, & similia, quorum usus tunc in Curia Romana invaluerat. Ita putabant Cæsares diviso
Germano Clero, & alienatis animis Epis-